

Bilag 3.

Til

Indenrigsministeriet.

Kjøbenhavn.

Undertegnede Ejere af og Styrelsesmedlemmer for de paa Janø værende Fugle-
køjer ansøge herved underdanigst det høje Indenrigsministerium og den høje Rigsdag
om, at der ved den forestaaende Revision af Lovgivningen om Jagt maa i den ny Jagtlov
blive indsat en Bestemmelse, der sikrer de her paa Den værende og vordende Fuglekøjer
for Forskyrrelse af Fægere saa vel fra Land- som fra Søfiden, saa at det navnlig bliver
forbudt i en vis Afstand — f. Eks. en halv Mil — fra Køjerne at drive Jagt i Baade
paa Søterritoriet ud for disse.

Som bekendt er Jagsten i Fuglekøjer af en Del af den store Masse af forskellige
Arter af Bildænder, som hvert Efteraar indfinde sig ved vore Kyster, en Industri, der
er særegen for Vesterhavssøerne og mange Steder, f. Eks. paa Føhr og Sild, giver disse
Ders Beboere en meget betydelig Indtægt; men Køjerne og Jagsten blive ogsaa der-
steds beskyltede og støttede paa forskellige Maader fra Statens og Kommunernes Side.

Foruden de naturlige Betingelser, der fordres, for at en Fuglekøje skal kunne
give noget Udbytte, og den bestemte Indretning og Drift, som betinger Jagsten, kræves
der endvidere en fuldstændig Fredning af baade Land- og Søterritoriet
omkring Køjerne, da Støj og særlig al Jagt gør Bildænderne bange, jager baade
dem og Loffeænderne bort fra Køjerne og saaledes aldeles ødelægger Jagsten i disse.

De lokale Forhold paa Dens Østside — Fuglekøjerne skulle altid ligge i Mar-
heden af Dens Østkyst — for Anlæg og Drift af Fuglekøjer ere i det mindste lige saa
gode som paa de ovennævnte fiesvigste Der. Allerede for 25 Aar siden — i Aaret 1866
— blev der derfor ogsaa paa Sønderho Sogns Grund ved en Bugt paa Østfiden af
Den anlagt en Køje, som til sine Tider har givet et betydeligt Udbytte og været til
stor Gavn for Den. For at faa Fred omkring Køjen formaaede vi samtlige Lods-
ejere ved en under 26de Juli 1866 tinglæst Overenskomst at forpligte sig til ikke at
udøve nogen Jagt paa de dem tilhørende Jorder til Skade for den anlagte Fuglekøje,
for hvilken Ret der svares en aarlig Afgift til Kommunens Kasse. Denne Overens-
komst freder imidlertid kun Køjen fra Landsfiden og langs Strandkanten, medens
der ikke, paa Grund af Lovgivningen om Jagt — vide Lov af 1ste April 1871, § 1 —
er sikret eller har kunnet sikres den nogen Fred fra Søfiden.

Under Lavvande er Spørgsmaalet ikke aktuelt; men under Højvande, da Baade
kunne flyde ind over de saakaldte „Bader“ („Batter“), som paa Lavvande ligge tørre,
og paa højt Afstand nærme sig Køjen, stiller Sagen sig anderledes. Skytter i Baade
nærmede sig tæt ind til Køjen og skræmmede ved deres — næsten altid resultatløse —
Skydning Vænderne bort fra Køjen.

Ejerne af den ældre Køje ansøgte derfor i Aarene 1886 og 1887 baade Inden-
rigsministeriet og Rigsdagen om Beskyttelse for Køjen fra Søfiden, men Andragendet
blev afflaaet. Da man ikke mente, der var noget at gøre, blev Sagen, skønt den drejede
sig om ikke ubetydelige Beløb, indtil videre stillet i Bero.